

حاجی میرزا محمد شیخ الاسلام و فرمان شیخ الاسلامی وی

در وسط بازار کفش دوزان تبریز که چند سال است آن بازار را خیابان دارائی قطع کرده و تا میدان معروف صاحب الامر هم امتداد یافته است مسجدی وجود دارد بنام مسجد شیخ الاسلام که از مساجد دایر شهر بشمار می‌آید و ظهرها و عصرها در آنجا نماز جماعت برپا می‌شود، این شیخ الاسلام که بود و در کدام عصر میزیست و پایه معلومات وی در چه حدودی بوده؟ تصویر می‌رود مطالبی که ذیلام مندرج میگردد جواب گوی آن پرسشها باشد.

بلایش به مسجد هزبور از آثار عالم ذوقنوں، فقیه کامل و مسلم، آیة الله مرحوم حاجی میرزا محمد شیخ الاسلام طباطبائی است که بسال ۱۳۱۰ هجری قمری پس از فراغت از اعمال حج وفات یافته و در همانجا هم مدفون گردیده است.

صاحب ترجمه که از اجله شاگردان شیخ مرتضی انصاری محسوب می‌شود فرزند مرحوم حاجی میرزا علی اصغر شیخ الاسلام است که اخبار وحوادث زندگانی این شخص اخیر را مرحوم نادر میرزا در تاریخ دارالسلطنه تبریز نقل کرده و وی پس از استخلاص از دست جور و بیمه‌ری میرزا نقی خان امیرکبیر و پس معاودت بتبریز بسال ۱۲۷۸ بعد از یکصد و پنج سال عمر وفات یافته و جسدش را در ارض نجف بخاک سپرده‌اند.^۱

میرزا علی اصغر شیخ الاسلام که در عصر خود بسیار محترم و نافذ الکلمه و در تمام

۱- این تاریخ فوت مستفاد است از حقائق الاخبار میرزا جیفر خور موجی ص ۲۸۸ چاپ خسرو خدیو جم و اضافه می‌شود که تاریخ خور موجی در باب سلسله فاجاریه و وقایع وحوادث هم آن سلسله از منابع و مأخذ مهم و معتبر بشمار می‌آید.

بلاد شیعه شهرت فراوانی داشت با شیخ انصاری نیز ارتباط و مکاتبه داشته و نگارنده دو فقره از مراسلات شیخ را که بزبان عربی و با کمال ادب و توقیر و تجلیل خطاب بشیخ‌الاسلام فرستاده است در کتابخانه خصوصی مرحوم مغفور حاجی میرزا علی اصغر آقای شیخ‌الاسلام علی‌الله مقامه که در آبانماه ۱۳۳۷ شمسی از دنیا رحلت کرده و نواده شیخ‌الاسلام بزرگ هم بوده، دیده است و موضوع آن نامه‌ها تاجائی که بخاطر دارم احوال پرسی از شیخ‌الاسلام و توصیه یکی از علماء است که متأسفانه نام آن عالم از نظرم فوت گردیده و تعین حقيقی نام وی عجالة مقدور نیست ظاهراً بر اثر همین ارتباط و اتصال و مودت و محبت بوده است که شیخ انصاری در حق حاجی میرزا محمود شیخ‌الاسلام کمال عنایت و توجدها مبدول میداشته و در تأمین معاش و رعایت حال و حفظ احترام و مقام شاگرد خود از هیچ چیز درین نمیورزیده است من در این مورد از پیران طایفه خود داستانهای شنیده‌ام که ذکر آنها را بوقت دیگر موکول می‌سازم باری صاحب ترجمه در علوم و فنون مختلفه از قبیل فقه و اصول و طب و ریاضی و لغت و شعر و ادب ههارت و استادی تمام داشته و مخصوصاً تسلط وی در رشته لغت و ادب از یک سلسله حواشی و اعتراضات که برمجمع البحرين شیخ طریحی نوشته و حتی موارد غلط و اشتباه آن مؤلفرا هم نشان داده است کاملاً مشهود می‌گردد.^۱

حاجی میرزا محمود که عده‌آثار و تأیفات او را مرحوم محمدعلی مدرس خیابانی در کتاب نفیس ریحانة‌الادب بذست داده است در نثر هم شیوه مخصوصی دارد و ما برای اینکه خوانندگان این نشریه از سبک نویسنده‌گی و استحکام الفاظ و معانی و عبارات آن بخوبی مستحضر گرددند نامه‌ای را که خطاب یکی از افراد طایفه خود نوشته و باصراحت کامل او را تنبیه و تأدیب کرده است نقلًا از ریحانة‌الادب در اینجا می‌آوریم و داوری و حکمیت در این مورد را بخود قارئین ارجمند متحول می‌سازیم :

۱ - این حواشی ذیقیمت که متأسفانه تا امروز انتشار نیافته است از قرار اطلاع در تصرف اعقاب مرحوم حجۃ‌الاسلام آقای حاجی سید محمد مولانا است .

«فرزند تحصیل ادب پیوئد، تدین در همین، فرموده خالق چنین، هدایت خلاائق براین، تشیخ صبی موجب حرمان حرمت و باعث ندامت است، این چه عنوانی است که نوشته؟ و چه ریسمان مناعتی است که رشتہ؟ من بیچاره که مهاجر گشتم گمان داشتم که رستم، غافل از اینکه طوق ابتلای دیگری بگردن بستم، بمقد شریف امیر المؤمنین (ع) قسم است که مرا بکلی از انتساب دور و از ضمائر بالمره مهجورم سازند کأن لست شیئاً مذکورا حتی اقول فرت برب الکعبه».^۱

میرزا محمود شیخ‌الاسلام با اینکه چامعیت و علمیت وی مورد تصدیق عموم اهل علم و ارباب فضل بوده است معدالک از زحمات و معلومات و مکتبات خود بهره‌مند نگردیده و همشهربهای وی رغبت و استقبالی که شایسته چنان عالمی بوده است از خود نشان نداده‌اند و بظوریکه در صدر این مقاله اشارتی رفت در موقع تشریف بکعبه و در حین اشتغال با نجاح دادن مناسک حج دارفانی را وداع فرموده‌است. از این شخص عالی درجات فرزندی مانده بود بنام میرزا عبدالامیر شیخ‌الاسلام که پس از پدر در مسجد سابق‌الذکر بامامت پرداخته و در نهضت مشروطه هم دست اندرکار شده و فعالیت کرده و سرانجام در ۱۳۳۶ هیجری قمری وفات یافته است و همین میرزا عبدالامیر است که در باب گرفتاری و حبس خود در انجمن اسلامیه رساله مختصری تأليف کرده است موسوم به (قضیةُ الواقعه) که در حیات خود وی بطبع رسیده و منتشر گردیده است و نگارنده آن رساله را در کتابخانه نفیس دانشمند محترم جناب آقای میرزا جعفر سلطان القرائی دامت افاضاته دیده و مطالعه هم کرده است.

میرزا محمود شیخ‌الاسلام پس از فوت پدرش بمنصب جلیل شیخ‌الاسلامی آذربایجان منصب گشته و فرمانی که در زیر بچاپ و انتشار آن باقید بعضی توضیحات مبادرت می‌شود

۱- یکی از معمرین طایفه که فعلا در قید حیات نیست نقل کرد که صاحب ترجمه‌این کاغذ را خطاب به میرزا ابوالقاسم شیخ‌الاسلام ملقب به (علامه) نوشته و این علامه تا جائی که بخطاط دارم بسال ۱۳۲۲ شمسی در نجف از دنیا رفت.

فرمان و حکم شیخ‌الاسلامی او است که بسال ۱۲۸۲ هجری از طرف سلطان وقت ناصرالدین شاه صادر گردیده و اصل این سند تاریخی خوشبختانه در موزهٔ تبریز محفوظ است پیش از آنکه متن فرمان را بیاورم در اینجا وظیفهٔ خود میدانم که از فرصت استفاده کنم و هر ادب تشکر و اهتمان خود را بحضور جناب آقای سید جمال ترابی طباطبائی رئیس موزه که این بنده را از وجود فرمان مذکور مسبوق داشتند تقدیم نمایم و موقفیت ایشان را در خدمت بفرهنگ و هنر تبریز و نشر اسناد و وثائق تاریخی با خلوص نیت از درگاه قادر توانا مسائلت دارم .

«سپاس و ستایش خداوندی را سزا است که نوع بشر را در عوالم معالم عبودیت بدارائی مقام محمود اطاعت بر کافهٔ موجودات رتبهٔ برتری ارزانی داشته و با رأیت طریق اطاعت پیغمیران شرایع نشان بر گماشته و اشاعت شرایع دینیه را با علاء اعلام سلاطین نصفت آئین منوط نموده و مقایع ابواب سلطنت و شهریاری را در قبضهٔ اقدار ما مفوض فرموده و از آنجاکه ذات همایون ما بتأییدات سبحانیه لا تناهی فرقان اخیار واشرار است و مقاد اعطی کل ذی حق حق^۱ و لئن شکر تم لازید نکم^۲ در خلافت عظمای ما مشهود انتظار اولو الاصرار وبحکم ولقد اختر ناهم على علم على العالمين^۳ ملزم همت فلك رفت ملوکانه ما افتاده که در تسدید سده^۴ شریعت غرّا و اعلای لوای طریقت عظمی و احکام آحکام ملت بیضا^۵ و تنظیم قواعد دین مین و تقریر قوانین آین متن همت ملوکانه مصروف داریم و از سالکان طریق صداقت و دولتخواهی آنکه جوهر ذات را از آعراض اغراض نفسانیه مصفاً دارند و در تکمیل مراسم علوم دینیه و نشر معارف سُنن مصطفویه مزید اجتهد خود را ظاهر آرند در استحکام اصول معارف شان انتظار التفات و عین عنابت گماریم برهان

۱- محل این عبارت را با وجود مراجعه به کتب ادب از قبیل مجمع الامثال والتمثیل تعالیٰ پیدا نکردم .

۲- سوره ابراهیم آیه ۷ .

۳- سوره دخان آیه ۳۲ .

۴- جمع سادن و بمعنی خدمتکاران است .

۵- دین واضح و روشن .

قياسات مقدمه و نتیجهٔ صادقةٔ مقدمات مرتبه دلیل حال خیریت مآل جناب افادت و افاقت مآب، حقایق و دقایق نصاب، حاوی الفروع والاصول، جامع المعقول والمنقول اجل۔ العلماء المحققین، اعظم الفقهاء المجتهدين الموفق ب توفیق الملك الودود آقامیرزا محمود است که بمفاد کلام معجز نظام فلو لانفر من کل فرقهٔ منهم طائفهٔ لیتفقہوا فی الدین و لیسندروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم یحنرون^۱ عمری بارقاء مدارج علمیه شرعیه مصروف داشته و در معارج عملیه قدسیه آراسته و در نشر مآثر^۲ دینیه کمال اهتمام و اجتهدش معلوم رای معدلت بنیاد است و در خیرخواهی دین و دولت و ارث مجاهدات پدر و اجداد و بمفاد کریمه (اصلح لی فی ذریعی)^۳ و شریفهٔ تالهٔ تقدیم آثار ک الله علیینا^۴ اولی والیق واصلح بازمائدگان غفران مآب حاجی میرزا علی اصغر شیخ الاسلام آذر بایجان است و بحکم قابلیت واستعداد حسبی و شایستگی نسبی او که از جانب پدر و اجداد مادری و راثت منصب شیخ الاسلامی دارد این منصب جلیل را در حق او ذوارث و ذواستحهاق ملحوظ است^۵ در نظر انور ما شایسته و سزاوار نموده در هذه السنة مسعوده او دئیل خجسته تحويل و مابعدها جانب معزی اليه را بمنصب جلیل شیخ الاسلامی هملکت آذر بایجان عموماً و شهر تبریز خصوصاً منصوب و بدین لقب جمیل منسوب و لوازم این شغل نبیل را بهده کفایت او مخصوص فرمودیم وبشمول این مکرمت بر مدارج رتبش افزودیم وبشرح فرمان مهر لمعان اعلی عنوان مستمری وظیفه مقرره در حق او برقرار نمودیم و كذلك ویحتیبیک ربک ویتم نعمته عليك^۶ مقرر آنکه مفتح ابواب فتوح ومصباح مشکوكة روح غصن دوچه^۷ خلافت ثمر شجره

۱- سورهٔ توبه آیه ۱۲۳.

۲- جمع مآثره بمعنی افتخارات و کارهای پستنده.

۳- سورهٔ احباب آیه ۱۵.

۴- سورهٔ یوسف آیه ۹۱.

۵- این جملهٔ خالی از ابهام نیست و تصحیح آن برای نگارنده عیسی نگردید مگر اینکه

بعد از (را) لفظ (که) اضافه و جملهٔ تا حدی از حالت ابهام خارج شود.

۶- نقد سیصد تومن و جنس بیست و دو خروار.

۷- سورهٔ یوسف آیه ۶. ۸- درخت عظیم الجثه.

سلطنت فرزند اسعد ارجمند بیهمال ولیعهد دولت بی زوال مظفرالدین میرزا^۱ صاحب اختیار مملکت آذربایجان قدرن نماید که اعالی وادانی اهالی آذربایجان جناب معزی الیه را در این منصب و مقام دانسته و عموم علماء واعیان و اشراف آن مملکت در لوازم توپر و احترام او کوتاهی ننمایند و کارگزاران امور دیوانی آذربایجان مستمری و مقرری او را همه ساله غاید سازند المقرر عالیجاهان رفیع جایگاهان مجده و نجده همراهان فخامت و مناعت اکنناهان مقر بوالخاقان مستوفیان عظام و کتاب سعادت اکتساب شرح توقيع و قیع^۲ شهریاری زیب دفاتر خلود و دوام نموده و در عهده شناسند حُرّر فی شهر

شوال المکرم سنہ ۱۲۸۲ ۔

- ۱- تاریخ ولیعهده مظفرالدین شاه در سال ۱۲۷۹ بوده و مشارالیه در روز غدیر همواره با یحیی خان فرزند میرزا نبی خان امیر دیوان قزوینی وارد تبریز گشته است (حقائق الاخبار ص ۲۹۲) و اضافه میشود که پیشکار مظفرالدین شاه در اوایل کار ولیعهده عزیز خان سردار بوده است که قبر این شخص فعلا در قیرستان سید حمزه باقی و معروف است به مقبره سردار ۔
- ۲- بمعنی نافذ و مؤثر و شاید در اصل رفیع بوده است ۔